

ges som udtryk for, at Socialdemokratiet ikke længere ønsker tryghed for den danske befolkning.

Det var også det indtryk, vi fik op til afstemningen, for da valgte Socialdemokratiet at bruge lige præcis utryghed som middel til at skabe nogle flere jastemmer. Hvordan var det nu, det skulle gå, vil jeg spørge fru Pernille Blach Hansen? Ledigheden skulle stige med i hvert fald 20.000, renten ville stige, spekulanterne ville falde over den danske krone, boligejernes økonomi ville blive ødelagt, der ville komme finanspolitiske stramninger, og sidst, men ikke mindst, så skulle vi nu til at have skattestigninger, hvis danskerne gik hen og stemte nej.

Jeg vil spørge fru Pernille Blach Hansen: Er det at skabe tryghed i et samfund, når man går ud og skræmmer vælgerne på den måde?

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det ville være rart, hvis vi for en gangs skyld også kunne bygge bro, se fremad, forsøge at blive enige, forsøge at få det her ned i et andet toneleje, for afstemningen var jo i torsdags. Skulle vi nu ikke forsøge at komme lidt videre på en konstruktiv måde?

At jeg ikke sagde ordet tryghed, kan ikke tages til indtægt for, at jeg nu går ind for utryghed. Det, vi har sagt hele vejen igennem, er, at et ja ville have givet Danmark nogle bedre økonomiske forhold; ved et nej går vi glip af de bedre økonomiske muligheder. Det mener vi stadig væk, men som jeg også har sagt: Vi vil da kæmpe alt, hvad vi overhovedet kan, for at stå fast omkring den danske krone, og vi vil også gerne konstruktivt forsøge at holde fast i den indflydelse, som Danmark har haft i Europa, og som nu er blevet lidt sværere at holde fast på. Det vil vi gerne arbejde for fortsat, og så vil vi gerne have, at det, vi koncentrerer os om, er at tage debatten, tage dialogen, i stedet for at gøre skræmmebillederne og grøfterne endnu større.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FRI):

Ja, nu var det jo ikke mig, der havde brugt nogen skræmmebilleder, det var førende topsocialdemokrater, der turnerede rundt den sidste uge med alle disse skræmmebilleder.

Statsministeren brugte i sin tale for 2 dage siden formuleringen, at nu skulle man samle ansvarlige partier i Folketinget for at se fremad. Er det særlig ansvarligt, at man går ud over for

danske familier, som måske ikke lige har overblik over deres boligøkonomi osv., som har ladet sig lokke til flekslån osv., og så skaber utryghed? Folk tror, de skal flytte fra hus og hjem, hvis de går hen og stemmer nej, og nogle af dem har måske i angst stemt ja. Er det at skabe tryghed i et samfund? Er det at være ansvarlig politiker? Altså, den eneste af de trusler, som Socialdemokratiet kom med før afstemningen, som jeg vil tro sker fyldest, er løftet om, at skatterne skal stige. Alle de andre viser sig jo ikke at blive til noget. Er det værdigt for det store Socialdemokrati at benytte den slags midler op til en afstemning?

Det skal vi have svar på, vil jeg sige til fru Pernille Blach Hansen. Før kan vi ikke begynde at bygge broer, før kan vi ikke komme videre, før kan vi ikke kigge fremad.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg synes, det er rigtigt, at man inden afstemningen fremlægger, hvad man opfatter som konsekvenserne af både et ja og et nej. Jeg synes faktisk, det ville være uansvarligt at gøre det modsatte. Men nu er vi så dér, hvor vi har fået et nej, og så er det da vores ansvar at bringe det videre. Det ville da være uansvarligt, hvis vi ikke forsøgte at få det bedste ud af den situation, vi står i nu. Det er faktisk det, vi forsøger på.

Trygheden består da i, at regeringen har meldt ud, at den vil gøre alt, hvad den overhovedet kan, for at forsvare den danske økonomi, for at forsvare den danske krone. Jeg synes da, at det ville klæde Folketingets partier, hvis de meldte det samme ud. Det er da dét, der er ansvarlighed. Ansvarlighed er at forsøge at gelejde Danmark igennem på den bedst mulige måde overhovedet, selv om vi mener, at Danmark har fået lidt dårligere vilkår til at gøre det i.

Og så synes jeg måske i den her debat, at det er lidt anstrengende at høre forskellige partier forsøge at sige: Nu kan de fortolke nej. Det her er befolkningens nej, og vi skal tage stilling til, hvordan vi bedst viderefører det og tager hånd om det, vi nu har fået i hænderne. Vi har fået et resultat af folkeafstemningen, det skal vi få det bedst mulige ud af.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Tag arbejdstøjet på, sagde fru Pernille Blach Hansen. Og det må jeg sige at der jo er al mulig